

Յ.Ե. 292, Էլմ. 532

1. Արթնցի՛ր, կանցնի գիշերը,
 Լերանց վրայեն գոչեն դետերը.-
 «Երուսաղէմ, շուտ արթնցի՛ր»:
 Մութն լսեց այս արձագանքը,
 Եվ խոր գիշերն զգաց հրճվանքը.-
 «Խավարն կանցնի, ելնք, կույսեր.
 Փեսան կուգա, ելնք,
 Լույսերը վառեցնք.
 Ալելուիա:
 Օ՛ն, ընթրիքին պատրաստ եղեք,
 Որ դուք փառքով հարսնիք մտնեք»:

2. Լսելով դետին գոչումը՝
 Սիրտ Սիոնի ցնծմամբ լեցուն է.
 Կանգնի զվարթ ստվերներեն,
 Զի իր Տերն, որ զինք սիրած է,
 Փառքով և հաղթական եկած է:
 Լույս ծագեցավ, իր աստղն ելավ.-
 «Ողջոյն, ողջոյն Քեզի,
 Հիսուս Աստվածորդի.
 Ալելուիա»:
 Ցնծմամբ կուգանք, Տեր շնորհալի,
 Ընթրիքդ՝ վայել ի հանդիսի: